

המעשה הוא העיקר

ל"ג בעומר

ל"ג בעומר - יום שמחתו של רבי שמעון בר יוחאי

א. ל"ג בעומר [יום הסתלקותו של רשב"י] הוא יום טוב² ויום שמחה - יום שמחתו של רשב"י, שהודיע והכריז ופירסם שיום זה הוא יום שמחתו, וצוה שכל בני ישראל ישמחו ביום שמחתו.³

ב. פשט המנהג בכמה קהילות קדושות בישראל (ומספרם הולך ומתרבה), וכן הוא מנהג חב"ד - שהשמחה דל"ג בעומר היא מהתחלת המעת-לעת, ליל ל"ג בעומר, והולך ומוסיף (משעה לשעה כו') במשך כל המעת-לעת.⁴

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמח ואלך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ראה שיחת (ליל ומוצאי) ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 11-31: "ל"ג בעומר, יום הסתלקותו של רשב"י, הוא - יום שמחתו, מצד גודל העילוי שנעשה אצלו בעת ההסתלקות. . . ולא עוד, אלא, שרשב"י צוה [שם הערה 43: כולל גם נתינת-כח שיוכלו לשמוח ביום זה, ולא רק באופן של גזירת הכתוב, אלא גם באופן המובן בשכל, ועד להשכל דנה"ב] שישמחו ביום זה, היינו, ששמחתו של רשב"י פעלה גם אצל (כל העומדים סביבו, ועאכ"כ אצל) תלמידיו [שם הערה 45: וביניהם גופא - ככל שגדלה מעלת התלמיד בקירובו לרשב"י גדלה מעלת השמחה מגודל עליותו של רשב"י], ואצל כל ב"וי (עד סוף כל הדורות - שמחה גלוי, שזוהי הנהגה מיוחדת שלא מצינו דוגמתה אפילו בהסתלקותו של משה רבינו (ועאכ"כ אצל שאר תנאים ואמוראים)).

2) ולהעיר משיחת ל"ג בעומר תשנ"א - התוועדות ע' 215: "ולפני הענינים שבינתיים, כמו אכילת סעודה [להנהיגים באכילת סעודת ל"ג בעומר גם בלילה, ועכ"פ טעימת דבר מאכל ומשקה, שעל"ז ניתוסף בבריאות הגוף וכו']. ולהעיר משיחת ש"פ אמור תש"נ - התוועדות ע' 176: "נוסף על הסעודות של שמחה שעושים בל"ג בעומר מצד עצמו". וראה ש"פ אח"ק תש"נ הערה 92 - התוועדות ע' 148: "בש"ע אדה"ז א"ח סתצ"ג ס"ה: נוהגין קצת להרבות בשמחה ביום זה. . . וראה אגרות-קודש אדמו"ר הזקן ריש ע' קז: ואי לזאת שישו ושמחו בה' בכל לב ונפש ולעשות יום משתה ושמחה בח"י אייר וכו'".

3) משיחת ל"ג בעומר תנש"א - התוועדות ע' 211. ראה ש"פ אח"ק, ל"ג אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 297: "שמצד שמחתו של רשב"י שוללים אפילו אמירת "נחם" (דאף שזוהי תפלה בקשר לביטול ענין הגלות, מ"מ, מודגש בה ענין דהיפך השמחה כו'), כידוע הסיפור בא' שאמר "נחם" בל"ג בעומר, ונענש על זה בעונש הכי תמור דהיפך החיים, רחמנא ליציל" (ובש"פ אמור תש"נ הערה 97 - התוועדות ע' 169: "אף שהי' נוהג כן בכל השנה"). ושם בתנש"א ע' 211-2: "...ולהעיר ע"ד החידוש בסיפור זה - בשתיים: (א) העונש כשלעצמו, דבר היוצא מן הכלל לגמרי שאינו רגיל כלל בצדיקים. . . (ב) פירסום העונש, היפך הזהירות שלא לפרסם דבר בלתי-רצוי אפילו על בעל-חי. . . ויש לבאר טעם הדבר - שהעונש ופירסומו הוא כדי להוסיף בהדגשת גודל מעלת השמחה בל"ג בעומר, ושליטת הפכו כו'. . . וכיון שאצל רשב"י היתה פנימיות התורה בגילוי, לא הי' אצלו ענין החורבן כלל, ולכן, ביום שמחתו (ביום ההסתלקות, גמר ושלמות כל עבודתו) מושללת לגמרי אמירת "נחם", כיון שביום זה מודגש ביותר ענין הגאולה".

4) שיחות (ליל ומוצאי) ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 307: "אודות השמחה דל"ג בעומר. . . מצינו חלוקי דיעות אם ענין זה מתחיל רק ביום, או שמתחיל כבר בלילה. . . ויש להוסיף בביורו והכרעת הענין - ע"פ המבואר בדרוש הידוע בסידור גודל העילוי דל"ג בעומר, שבו נשלם הביור דפרטי הספירות עד הוד שבהוד, "תשלום וסוף לעיקר המידות", ומכיון שענין זה נעשה בליל ל"ג

להשתדל שיהי' יום שמחתו דכל בני ישראל - בכל מקום

ג. כל אחד ואחד יעשה התלוי בו שבכל מקום ומקום שנמצאים שם יהודים שיחגגו ל"ג בעומר בשמחה גדולה⁵, על ידי עשיית התוועדות [כינוס⁶] כו' [או⁷] תהלוכה של ילדים, וברוב עם הדרת מלך⁸.

לעשות התוועדות, ותהלוכה לילדים בסיסמת "יחד כל ילדי ישראל" בפירסום ושטרעם גדול וכו' - ומתוך שמחה

ד. כנהוג⁹ בשנים האחרונות - ישתדלו שבכל מקום ומקום תתקיים בל"ג בעומר "תהלוכה", להדגיש¹⁰ ולהראות באופן גלוי לעין כל, גם לעיני עמי הארץ, שיהודים הולכים לקיים רצון קונם, ובאופן של הליכה מדרגא לדרגא¹⁰.

ה. בפרט כאשר נמצאים במדינת הרווחה (כמדינה זו וכיוצא בזה) שיכולים לקיים תורה ומצוות ללא רדיפות והפחדות כו', שצריכים לנצל מצב זה לערוך תהלוכות פומביות שבהם יתבטא תוכן הליכתם של בני ישראל בעניני יהדות¹¹.

בעומר. . . בתפילת ערבית. . . בנוסח של ה"רבנו של עולם" בזכות ספירת העומר. . . יתוקן כו' הוד שבהוד. . . שלאחרי ההתחלה בליל ל"ג בעומר - הולך וניתוסף במשך היום כולו כולל גם בלילה שלאחריו. . . מ"מ, ישנה עדיין (ובפרט לפני חצות) ההשפעה דיום הל"ג הסמוך אליו וכו'".

5) ראה משיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - ע' 178: "ל"ג בעומר הוא יום שמחתו של רשב"י, ולא רק שמחה סתם, אלא "שמחה גדולה" דוקא. וכמודגש במנהג ישראל שאע"פ שבימי הספירה ישנם הגבלות בענין השמחה. . . מ"מ, בל"ג בעומר עצמו משנים (ע"פ התורה) הנהגה זו ומוסיפים בשמחה, עד לשמחה הכי גדולה - שמחת חתן וכלה, שנוהגים לעשות חתונות בל"ג בעומר. וכן בנד"ד - שבל"ג בעומר זה עושים כאן חתונה, ולא רק חתונה אחת, אלא שתי חתונות, "כפליים לתושי" [ולכן מקצרים הידבור בכמות וכו']."

וראה ש"פ אמור תשמ"ט הערה 40 - התוועדות ע' 113: "ויש לומר שזהו א' הטעמים של"ג בעומר הוא יום שמחה גדולה, לא רק בערך לימי הספירה, אלא בערך לכל ימי השנה - מפני העילוי שנעשה ע"י השלום שלאחרי מחלוקת, כיתרון האור מן החושך. ובשוה"ג: וראה "היום יום" ל"ג בעומר, ש"אצל אדמו"ר האמצעי הי' ל"ג בעומר "מיל"ט המצויינים", מען פלעגט ארויסגיין אויפן פעלד כו'. . . א גאנץ יאר האט מען געווארט אויף ל"ג בעומר".

6) ש"פ אח"ק תש"נ התוועדות ע' 148: "יום שמחתו של רשב"י ע"י התוועדות, כינוסים ותהלוכות ברבים לכבוד רשב"י ויום שמחתו".

7) משיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - התוועדות ע' 179: "ונחזור לענינו - הדגשת ענין השמחה בל"ג בעומר בנוגע לכל עניני העבודה, ובפשטות - לערוך התוועדות של שמחה, כאן, ובכל המקומות ששומעים הדברים".

8) משיחת ש"פ אח"ק תש"נ - התוועדות ע' 149. וראה משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 268-9: "יש להשתדל של"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י, יהי' יום שמחתנו" דכל בני ישראל בכל מקום שהם. . . ע"י עריכת חגיגות וכו'".

9) ראה ל"ג בעומר - בעת ה"פאראד" תש"נ - התוועדות ע' 198: "מהענינים המיוחדים בהחגיגות דל"ג בעומר בקשר לילדי ישראל - כפי שנקבע המנהג בכל קצוי תבל לערוך תהלוכה. . . ובהדגשה יתירה בתהלוכה של ילדים וכו'".

10) משיחת ש"פ אח"ק תש"נ - התוועדות ע' 269: "ותוכן הענין ע"פ המבואר בדרושי חסידות (מיוסד גם על נגלה דתורה) שתכלית ירידת הנשמה למטה לבוא מבחי' עמידה, "עומדים", לבחי' הליכה, "מהלכים". וענין זה בא לידי ביטוי (בין השאר) גם בתהלוכה כפשוטה - שמזמן לזמן (ב"עת רצון") מתאספים והולכים כולם יחדיו (כל הציבור כולו, "אל תפרוש מן הציבור"), להדגיש ולהראות. . . מדרגא לדרגא, "ללכו מחיל אל חיל". וראה ל"ג בעומר - בעת ה"פאראד" תש"נ - התוועדות ע' 192: "...מהטעמים למנהג ישראל (תורה היא) לחגוג את יום שמחתו של רשב"י ע"י הקהלת ואחדות ילדי ישראל". עיין שם.

11) משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 269-70: "ואדרבה, מקבלים עזר וסיוע ממלכות המדינה. . . ובהדגשה יתירה - כשיכולים להראות באצבע ולומר: הנה עומד יהודי, יחד עם אשתו, אשר, במשך יובל שנים היו במדינה שלא הניחה ליהודים לעסוק בתומ"צ, ע"י הפחדות ורדיפות וכו' וכו', ואעפ"כ, שום דבר לא מנע מהם ללך מחיל אל חיל בעניני יהדות, ועכשיו זוכים לראותם (מראה באצבעו ואומר זה) כאן, בד' אמות אלו, בבית-הכנסת ובית-

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ .נ. ג. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiah.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

אחרים שישתתפו בזה, מתחיל מהוראת דוגמא חי' אישית איך שהוא משתתף בזה בחיות ובשמחה¹⁸.

י. בודאי יפרסמו הדברים האמורים בכל מקום ומקום, בכל עיר ועיר וכו', כולל ובמיוחד - בארצנו הקדושה¹⁹.

יא. הפעולות בכלל זה יהיו מתוך שמחה, בהתאם לתוכנו של ל"ג בעומר - יום שמחתו של רשב"י [כולל - שגם ההכנות בימים שלפני זה נעשים מתוך שמחה, כטבע האדם שהידיעה שמתקרב יום שמחה פועלת כבר רגש של שמחה]¹⁹.

יב. גם כאשר הפעולה בזה נראית כ"דחק", עבורה קשה, הרי, מכיון שמדובר אודות ענין בלתי-רגיל, הקשר עם רשב"י, "כדאי הוא ר' שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", ולהתייגע בפעולות אלו גם באופן של "דחק"²⁰.

יג. עריכת ה"תהלוכות" של ילדי ישראל בסיסמא [הדגשת והכרות]²¹ "יחד כל ילדי ישראל" - כלשון הכתוב "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד", כידוע הקשר והשייכות דפוסק זה לרשב"י²².

לדבר בתהלוכה אודות רשב"י והוספה בתורה ומצוות

יד. פשוט, שבמהלך התהלוכות ידברו עם הילדים (והמבוגרים) ויספרו להם [ויש לקצר]²³ אודות רשב"י וכו'.

18) משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התועדויות ע' 149: "ובפרט בהתחשב בכך שהתהלוכות מוסיפות באחדות כל ישראל, "שבת אחים גם יחד", ובחינוך ילדי ישראל, "תוך נלעך ע"פ דרכו גוי". . ועל"ז - בודאי יהיו התהלוכות דל"ג בעומר קידוש השם גדול לבני ישראל ולכל העולם כולו, ויחזקו עוד יותר את האחדות דבני ישראל בכל מקום שהם".

19) ש"פ אחו"ק תשמ"ח - התועדויות ע' 297.

20) שם ע' 297: "ואפילו כאשר כן הוא המצב לאמיתו (לא רק שגורא נכ). ושם בשיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר ע' 267-8: "כאן המקום לעורר גם אודות הפעולות בקשר לל"ג בעומר, יום ההילולא דרשב"י - שבודאי התחילו כבר לעסוק בהם, ובאופן דמוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרבים לל"ג בעומר. . והתקוה חזקה שהיבור בכל זה (מיוסד על המבואר בתושבע"פ, במאמרי חסידות ושיחות קודש של רבותינו נשיאנו) יפעל פעולתו, ובפרט. . שכבר עסקו בפעולות אלו בשנים שלפני" יותר מג' פעמים ("הנהגה טובה שנהגתי שלוש פעמים"), ואפילו אלו שמסיבה שונה ומשונה לא עשו "שטורעם" בהכנות לל"ג בעומר בשנים שלפני"ז, וצריכים עכשיו להתחיל - יש להם הנתנת-כח וההבטחה שיצליחו בכל ענינים אלו, ובפרט ע"פ המובן מדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר סימו כל עניני העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים". . הרי בודאי שיש הכל מן המוכן, ולא רק מן המוכן אלא מוכן ומזומן ממש, כולל (בנדר"ד) בנוגע להכנות לל"ג בעומר, ועאכ"כ בנוגע לל"ג בעומר עצמו".

21) ראה משיחות ש"פ בהר תשמ"ט - התועדויות ע' 160: "והדגשה מיוחדת בנוגע לילדים, ובפרט בל"ג בעומר, ע"י תהלוכות הדגשת והכרות "יחד כל ילדי ישראל" [ובאופן שגם המבוגרים (ההורים והזקנים כו) מצטרפים אליהם, ע"ד מ"ש "והשיב לב אבות על בנים", "על ידי בנים"]".

22) משיחת (ליל ומוצאי) ל"ג בעומר תשמ"ח - התועדויות ע' 311. ולהעיר משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התועדויות ע' 148: "יחד שבטי ישראל" "יחד ילדי ישראל", "שבת אחים גם יחד".

23) ראה שיחת ל"ג בעומר תש"נ - התועדויות ע' 199: "ויש לסיים ולהתכונן בזריזות לעריכת התהלוכה עצמה, - ובפרט שאין לעכב את הילדים זמן ארוך יותר מדאי, כיון שביום ל"ג בעומר אינם הולכים ל"חדר" ול"שיבה", ולכן יש לקצר בכמות בהדברים הנאמרים, ענינים מתושבע"פ ותושבע"פ, שלומדים גם ב"חדר" וב"שיבה", ומה גם שכיון שמדובר אודות ילדים שהם בעלי חכמה בינה ודעת, הרי, מהענינים שנאמרו לפני"ז, החל מ"לב הפסוקים ומאמרי חז"ל, יש להם מספיק לחשוב ולהתבונן, להוסיף ולהעלות בקדושה".

ו. עריכת חגיגות ותהלוכות כו', דכל בני ישראל בכל מקום שהם, בחוץ לארץ, ועל אחת כמה וכמה בארץ ישראל, שבהם ישתתפו האנשים והנשים (בנפרד, בתכלית הצניעות, כמוכן) והטף¹².

ז. [הנ"ל הוא] במיוחד בנוגע לט"ף - כמנהג ישראל מדורי-דורות שבל"ג בעומר ממעטים בלימוד התינוקות של בית רבן, חצי היום או שליש היום, ויוצאים [לשדה]¹³ לשמוח עם הילדים בעניני הרשות (לכאורה), ועל ידי זה ניתוסף בלימוד התורה¹⁴.

ח. בכדי שזה (התהלוכות) יהי בהצלחה רבה ומופלגה¹⁵, דרושים לכך גם ההכנות המתאימות, מתוך פרסום ושטורעם גדול, למשוך כמה שיותר ילדים שישתתפו בזה¹⁶.

ט. בטח יעשה בזה כל אחד ואחת כל התלוי בו [אנשים נשים וטף כל חד וחד לפום שיעורא דילי]¹⁷, וכמו כן להשפיע על

המדרש - הרי בודאי ש"החי יתן אל לבו" ללמוד מהנהגתם במדינה ההיא שתהי' "דוגמא חי" בנוגע להנהגתנו במדינה זו, לאחר שהקב"ה גאל אותנו ממעמד ומצב של ממשלה הרודפת כו', והביאנו למעמד ומצב של ממשלה שעוזרת ומסייעת בכל עניני יהדות".

12) שם ע' 268-9. ראה משיחת (ליל ומוצאי) ל"ג בעומר תשמ"ח - התועדויות ע' 311: "ולכן יש להשתדל שביום ל"ג בעומר ירבו כל בני" בכל מקום שהם בעניני שמחה, הן בנוגע לאנשים והן בנוגע לנשים (בנפרד, בתכלית הצניעות, כמוכן), והן בנוגע לטף. ועוד.

13) משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התועדויות ע' 148: "כידוע המנהג לצאת לשדה בל"ג בעומר, וכי"ב".

14) משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח שם: "אלא, שמכיון שמדובר אודות תינוקות של בית רבן (שנתחנכו כדבעי כו'), עושים זאת בתמימותם בתור "מנהג ישראל תורה היא", ועד שעל"ז ניתוסף בתשוקתם ללימוד התורה (לאחרי ל"ג בעומר, ובתור הכנה - גם לפניו), בידעם שענינו של רשב"י - "תורתו אומנתו".

15) משיחת ש"פ אמור תש"נ - התועדויות ע' 166: "ויש לומר, שזהו א' הטעמים שמצינו במנהגי ישראל בל"ג בעומר הדגשה מיוחדת בנוגע לפעולות עם ילדי ישראל הקטנים, שבה מודגשת ביותר אחדותם של ישראל ("הקטנים עם הגדולים"), "שבת אחים גם יחד".

16) משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התועדויות ע' 149: "...צריכים לראות שהפרסום והשטורעם של התהלוכות שנה זו יהי. . יותר מאשר בכל השנים שעברו (שגם אז הי' בהצלחה בלתי-משוערת)". וראה משיחת ש"פ אמור תשמ"ח - התועדויות ע' 336: "ובפרט לאחרי שראו את גודל ההצלחה וביותר שהיתה בל"ג בעומר השתא, ובמיוחד במקומות שבהם עסקו באופן ד"גיעתי", שעל"ז נעשה "ממצאת", באופן של מציאה, שלא לפי ערך היגעה".

וראה שיחת ל"ג בעומר תש"נ - התועדויות ע' 199: "ובודאי תהי' התהלוכה בהצלחה רבה, בקרוב פאר והדר, כולל גם שאין לחשוש מגשם, כיון שיהי' מזג אויר (וכל הענינים הקשורים לתהלוכה באופן) טוב ונעים".

וראה ש"פ בה"ב, מבה"ח סיון תש"נ - התועדויות ע' 219: "...לאחרי הקדמת הזירוז ע"ד ההכנות לתהלוכות דל"ג בעומר, ובסדר מסודר, ע"י הקדמת המחשבה והדיבור עד למעשה בפועל. . היתה הצלחה רבה ומופלגה, בריבוי התהלוכות בכמה וכמה מקומות, ובאופן נעלה יותר מהשנים שלפני זה, כולל גם שנת תשמ"ח והקהל".

16) משיחת ש"פ אחו"ק תש"נ - התועדויות ע' 149: "כיון שנשארו כמה ימים עד ל"ג בעומר (ביום ראשון הבע"ל), צריכים לדאוג שיעשו את כל ההכנות הראויות לכך, כמו בכל דבר שבקדושה, כיון שזה בעל חשיבות חייבת להיות לזה הכנה, עד "הכנה דרבה". מתחיל עם החלטות טובות בזה בשבת, ואח"כ הפעולות בזה במשך השבוע הבא, ביום א', ב', ג', ד', ה', ו', ויום השבת וכו'".

17) ש"פ אחו"ק תשמ"ח - התועדויות ע' 297: "יש להזכיר עוה"פ אודות ההכנות לל"ג בעומר ב"שטורעם" המתאים, בכל מקום ומקום, וע"י כל אחד ואחת וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיה אדוננו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

- מזמור ל"ג בתהלים³³, בתורה - בפרשת השבוע, ובפרט בחלקו המיוחד ליום זה³⁴.

כא. מובן ופשוט שגם לאחר ל"ג בעומר יש לעשות ולהשלים כל הנ"ל, כלימוד פסח שני דמיני' אזלינן: ניטא קיין פארפאלן, ובכפליים לתושי'³⁴.

להשתדל לנצל כל רגע דיום זה

כב. צריכים להשתדל בעבודת "יום סגולה" זה, לנצל כדבעי כל רגע ורגע בהמעת-לעת, עד להרגע שסופרים היום שלאחרי זה³⁵.

כמה פעמים ניגנו הנה מה טוב וכו' בקשר ל"ג בעומר

כג. כמ"פ ניגן [הורה לנגן] כ"ק אדמו"ר מלך המשיח בקשר ל"ג בעומר, הפסוק "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד" (ששייך לרשב"י), עם הניגון הנהוג אצל חסידים³⁶.

לקבל החלטות בעניני העבודה של הרשב"י - אהבת ישראל

כד. בעמדינו בל"ג בעומר, יום ההילולא דרשב"י - צריך כל אחד ואחת לקבל החלטות טובות גם בעניני העבודה המיוחדים דרשב"י³⁷ - נוסף על ההנהגה באהבת ישראל [בנהוג כבוד זה לזה]³⁸³⁹.

33 "ספר תפלות דוד בן ישי בתור נעים זמירות כל בני ישראל".
34 בהמכתב שם.

35 משיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - התוועדות ע' 176. ושם ע' 177: "שנוסף לכן שכל שמתארך הזמן השייך לספירת הוד שבהוד פועלים עוד יותר ועוד יותר, הרי, סוף היום (לאחרי תפלת מנחה, ואפילו "מנחה מאוחרת"...) שייך לדרגא הכי אחרונה בהוד שבהוד גופא, הסיום ד'סופן' ("סוף מעשה") ממש, ובמילא, מאיר בו דרגא הכי עליונה ד'תחלתן' ("מחשבה תחילה") ממש".

36 ראה ש"פ בהר תשמ"ט - התוועדות ע' 167: "יש לעורר אודות עניני ל"ג בעומר . . . ובתור התחלה - ניגנו עתה הפסוק "הנה מה טוב . . . גם יחד" (ששייך לרשב"י) עם הניגון הנהוג אצל חסידים". וראה ש"פ אמור תש"נ - התוועדות ע' 183: "ולפנ"ז - ניגנו עוד הפעם הפסוק "הנה מה טוב . . . גם יחד". וראה ל"ג בעומר - בעת ה"פאראד" תש"נ - התוועדות ע' 201: "טרם צאתו התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן "הנה מה טוב . . . גם יחד". וראה ש"פ בחוקותי תשמ"ט - התוועדות ע' 201: "אח"כ ניגן כ"ק אדמו"ר שליט"א "הנה מה טוב . . . גם יחד".

37 ראה שיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - התוועדות ע' 2-171: "מעלתו של רשב"י - גדולה ביותר, וכדאיתא בזהר שרשב"י אמר "אית חד ואנא הוא, דכתיב וצדיק יסוד עולם".

38 אכל ביחד עם זה, מצינו שהיו גם חב"דו של רשב"י - "רשב"י וחבריו", היינו, שכבר בזמנו של רשב"י נתפרסם בנגלה דתורה שיש לרשב"י "חברים" (שהם בערכו כו'), והולך ומתפרסם ונמסר מדור לדור ומשנה לשנה לכמה וכמה כו', ומזה מובן, שגם דרגתו של רשב"י ("צדיק יסוד עולם") נמשכת ומתגלה ופועלת אצל כא"א מ'ישראל - בבחי' עיבור עכ"פ (כמבואר בתניא) וכי"ב.

39 ובפרט שמדור לדור הולך וניתוסף ב"פיוצו מעיינותיך חוצה", הפצת המעיינות דפנימיות התורה (תורתו של רשב"י) חוצה - אזי נמשכים ומתגלים כחות נוספים בכל הקשור לדרגת צדיק, עד לדרגות הכי נעלות, "צדיקים שהם מועטים", שגם דרגות אלו נמשכות ומתגלות ופועלות פעולתן כו'.

40 ולהעיר מהמשך המאמר "ראה הקב"ה בצדיקים שהם מועטים עמד ושתלן בכל דור ודור" שתלן דייקא, שתילה ונטיעה, שע"ז נעשית הצמיחה דפירות ופירי פירות כו'. ומזה מובן גם בנוגע להענין ד'תורתו אומנתו' דרשב"י - שנעשה באופן ששייך (מעין דווגמא) אצל כא"א מ'ישראל וכו'. ועיין משיחת ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 303 בארוכה.

38 משיחת ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 312: "ושלימות זו - לנהוג כבוד זה בזה - היתה אצל רשב"י, שהי' מחמשת תלמידיו הגדולים של רבי עקיבא וכו' והמיוחד שבהם וכו' שאמר לתלמידיו "שנו מדותי, שמדותי תרומות מתרומות מידותי של רבי עקיבא", שהדגיש הענין דאהבת ישראל כ"כלל גדול בתורה".

39 משיחת ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 313. ושם ע' 312-3: "ויש להוסיף בהדגשת הנהגתו של רשב"י באהבת ישראל - בסיפור הגמרא וכו'.

וכו', ויעוררום להוסיף בכל עניני יהדות, תורה ומצוות'.
ובמיוחד - ללמוד מהנהגותיו של רשב"י, ומהם²⁴:

טו. א) לימוד באופן ד'תורתו אומנתו' - [שהנהגה] מעין ודוגמת זה שייכת אצל כא"א מ'ישראל, שבזמנים הקבועים ללימוד התורה יכול וצריך להיות במעמד ומצב ד'תורתו אומנתו' [ראה לקמן אות כ"ה]²⁵.

טז. ב) עבודה באופן ד'בחד קטירא . . . בי' אחידא כו', שכתוצאה מזה נעשית העבודה גם בעניני הרשות באופן דבכל דרכיך דעהו", היינו שב"דרכיך" (דרכים שלך, בעניני הרשות) גופא נעשה "דעהו" [ראה לקמן אות כ"ט]²⁶.

יז. נקודה זו יכולים וצריכים להסביר אפי' להטף. עד לקטן שבקטנים, שגם אצלו יהי' הענין ד"בכל דרכיך דעהו", אשר, עם היותם דרכי קטנות, "חנוך לנער על פי דרכו", מכל מקום, נעשה בהם ועל ידם הענין ד"דעהו"²⁷.

יח. בקשה נפשית - להשתדל גם להוסיף בהסברת הדברים [הנ"ל] באותיות ובסגנון המתאים, החל מהמסביר עצמו, שיונה אצלו, ובמילא, יהיו הדברים יוצאים מן הלב, שאז נכנסים ללב השומע²⁸.

יט. [הנ"ל הוא] נוסף לכך שאומר הדברים בשם אומרם - אם משער שעל ידי זה יתוסף בקיום הענין, כראות עיניו ולפי הבנתו, לתועלת הצלחת הפעולה במעשה שהוא העיקר, וכל זה - לאחרי הקדמת הפעולה בענינים אלו בנוגע לעצמו²⁹.

הצעת רבים - צדקה במספר ח"י, מזמור ל"ג בתהלים, ובפרשת השבוע

כ. הנני³⁰ לעורר ע"ד הצעת רבים והחלטתם לעשות כן במעשה בפועל, להוסיף בתורה עבודה וגמ"ח³¹ - נתינה לצדקה במספר ח"י - והרי ל"ג בעומר הוא ח"י באייר³², בעבודה

24 משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 270.

25 שם ע' 270: "דאף שהנהגה ד'תורתו אומנתו' כפשוטה ממש שייכת רק ל"רשב"י וחבריו" (כמבואר גם בש"ע), מ"מ, מעין ודוגמת זה וכו'".

26 שם ע' 270-1.

27 שם ע' 271: "...באמיתיות, עד להשלימות ד'ידעתי הייתי", - ואדרבה, אצל הקטנים מתקבל הדבר יותר, כידוע בענין "אני מתפלל לדעת זה התינוק" שאינו יודע אודות עניני ספירות, סדר השתלשלות וכו', כי אם, מהותו ועצמותו ית', ע"ד לשון רבינו הזקן בעת דביקותו: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ", איך וויל מעריגני דין אליין" - וכן לאידך - שיכולים וצריכים להסביר גם לגדולים, אשר, מצד ההשתדלות להבין כל דבר בשכל (להיותם "עם חכם ונבוך"), ובריבי סברות, סברות שלו, וסברות שקיבל מרבו, מחביריו, ומתלמידיו יותר מכולם, צ"ל השתדלות יתירה שהשכל לא יעלים וכו'".

28 שם ע' 271.

29 שם ע' 271-2: "כציווי והוראת חז"ל "קשוט עצמן" (תחילה), כולל גם הפירוש "קשוט" מלשון קישוט, היינו, לא רק העבודה המוכרחת (ע"ד "לחם לאכול ובגד ללבוש"), אלא גם באופן של קישוטין, ועד לתכלית השלימות דכ"ד קישוטי כלה".

30 מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ יום א' פ' בחוקותי תשמ"ט - התוועדות ע' 168: "אל כל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם . . . שלום וברכה! בעמדנו בתקופה דשבע שבתות תמימות, ובה עצמה בהשבת דל"ג בעומר, ובתוך ותחלת שלשת הימים דיום סגולה זה, אשר בודאי כל אחד ואחת מתעורר לתוספת בתומ"צ במיוחד בקשר ליום זה . . . הנני לעורר ע"ד הצעת רבים והחלטתם לעשות כן במעשה בפועל, והמעשה הוא העיקר".

31 "תורה עבודה וגמ"ח - עליהם העולם עומד והרי רשב"י עליו נאמר וצדיק יסוד עולם".

32 "אייר (ר"ת אברהם יצחק יעקב רחל - שכוללת כל ד' האמהות)".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז. אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ .נ. ת. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לב. בפרטיות - שבכל פרט ד"דרכיך", מוצא ענין ב"דעהו", ידיעת ה'. ועל דרך תורת הבעל שם טוב שמכל דבר (אפילו פרט הכי קטן) שאדם רואה או שומע צריך ללמוד הוראה בעבודת ה' - "דעהו"⁴⁹.

השתטחות על ציון הרשב"י ב"ג בעומר

לג. נהגו ודייקו בדורות שלפנינו (ובודאי נוהגים כן עד היום הזה) שיהודי צפת עיר הקודש - הדרים בסמיכות מקום למירון (נוסף על אלה הבאים ממקומות ישוב רחוקים⁵⁰) - לעלות ולהשתטח על ציונו של רשב"י ב"ג בעומר, ומתחיל מליל ל"ג בעומר שבו נוהגים להדליק מדורות של אש לכבודו של רשב"י⁵¹.

לד. כאשר ל"ג בעומר חל ביום ראשון בשבוע, מקדימים לעלות למירון מערב שבת, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם, ושוחטים כבשים בשביל סעודות השבת, שכל שבת מצוה לענגו בבשר שמן, ועל דרך זה בנוגע לשאר צרכי השבת - כך, שחוגגים את יום השבת קודש עצמו מתוך שמחה יתירה הקשורה עם שמחת ההילולא של רשב"י (נוסף על הסעודות של שמחה שעושים ב"ג בעומר מצד עצמו)⁵².

לימוד התורה באופן ד"תורתו אומנת"

כה. א) להוסיף [בקביעות עתים⁴⁰] בלימוד התורה באופן ד"תורתו אומנתו", שבאותה שעה שלומד תורה⁴¹ יהי' במעמד ומצב, שאין בעולמו שום דבר מלבד לימוד התורה, ושום דבר שבעולם אינו תופס מקום אצלו שיפסיקו מלימודו⁴².

כו. ומה טוב - להוסיף גם בלימוד תורתו של רשב"י, כולל ובמיוחד - פנימיות התורה, "חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר", ובפרט כפי שנתגלתה ונתבארה באופן ד"יתפרנסון", בהכנה והשגה בחכמה בינה ודעת⁴³.

כז. כולל - שגם לימוד נגלה דתורה חדור בפנימיות התורה, בהתאם לחידושו של רשב"י שהסיר המחיצה שבין פנימיות התורה לנגלה דתורה, כך, שכל אחד ואחד יכול לבחור וללמוד "במקום שלבו הפך"⁴⁴.

כח. במיוחד - תלמוד בבלי, ש"בלולה במקרא בלולה במשנה כו", כל חלקי התורה, כולל גם פנימיות התורה, ועד שאפילו בפירוש רש"י על התורה, יש "ענינים מופלאים", "נפלאות" שבתורה, פנימיות התורה⁴⁵.

עבודה באופן ד"בכל דרכיך דעהו"

כט. ב) "בכל דרכיך דעהו", שבכל הדרכים של האדם (דרכיך) נעשה "דעהו", לא לשם "דעהו", אלא בהם עצמם "דעהו", שבדרכים שהאדם הולך בהם בחיי היום יום, בהם עצמם "ידע" את השם יתברך⁴⁶.

ל. כמו לדוגמא באכילה: נוסף לזה שאכילתו היא "לשם שמים", בכדי שיהי' לו כח לעבוד השי"ת - יודע, שזה גופא מה שמקבל כח מהאכילה, הרי זה מצד הניצוץ אלקי שיש בהמאכל⁴⁷.

לא. בכללות - על ידי זה שמתבונן, שכל פרט שבעולם, וכל אדם, וכל דרכיו שהולך בהם - מתהוים בכל רגע ורגע מחדש מהשם יתברך, והקדוש ברוך הוא משגיח עליהם בהשגחה פרטית, ועד גם על פרט שבפרט⁴⁸.

49) שם: "החל מהתחלת היום: מיד כשניעור משנתו, ואינו יכול עדין ללמוד תורה, הרי מיד כשמרגיש שהוא חי, שזהו חלק מ"דרכיך" (מציאות האדם) - מודה להקב"ה, "מודה אני לפניך כו' שהחזרת בי נשמתך". וראה משיחות בה"ב - ח' י"א ט"ו אייר תשמ"ח - התוועדות ע' 271: "...ובודאי ניתן למצוא - גם ללא יגיעה גדולה, אפי' בקלות - בכל ענין פרטי הקשר והשייכות ד"דעהו" ("בי' אחידא"), נוסף על הענין העיקרי והכללי - חידוש ההתהוות דכל מציאות הבריאה מאין ואפס המוחלט בכל רגע ורגע (כתורת הבעש"ט), "המחדש בטובו בכל יום תמיד (בכל רגע ורגע) מעשה בראשית", אשר, אין לך "בי' אחידא" גדול מזה כשמתבונן שברגע זה ממש מתהווית מציאות הבריאה כולה ממהותו ועצמותו ית' שאין לו עילה וסיבה שקדמה לו ח", "אמיית המצאו"¹

50) משיחת ט"פ אמור תש"נ הערה 7 - התוועדות ע' 176: "וגם הם היו נוהגים להתאסף בצפת, ומשם היו עולים כולם יחדיו למירון".

51) ט"פ אמור שם. ושם הערה 8: "בזמן שניכר מדורת - האש בלילה דוקא" ובהערה 9: "שהאיר את העולם ע"י הגילוי אור דפנימיות התורה (פרטי הטעמים דמנהג ההדלקה - ראה בין פסח לשבועות פ"ח סט"ו-ז וט"ו). "ושם ע' 177: "ברדאי שגם האורחים מצפת עיה"ק ישתתפו ויטלו חלק בראש כל הפעולות הקשורות עם ל"ג בעומר. . . כולל ובמיוחד - ע"י ההשתתפות בהתוועדות חסידית יחד עם כמה וכמה מבני וכו".

52) ט"פ אמור שם.

המעשה הראשון שעשה מיד בצאתו מן המערה וכו' הוא - אהבת ישראל, לעזור לכהנים שלא תהי' להם טירחא מיותרת, אפילו טירחא קלה וכו".

40) ראה שיחת ל"ג בעומר תשמ"ט - התוועדות ע' 177: "ההוראה. . . בנוגע למעשה בפועל: לכל ראש - בנוגע ללימוד התורה - ענינו של רשב"י ש"תורתו אומנתו" - להוסיף בקביעות עתים לתורה, הן נגלה דתורה והן (ובמיוחד) פנימיות התורה, תורתו של רשב"י, ועד ללימוד שמאחד נגלה דתורה ופנימיות התורה גם יחד".

41) "ששים דקות, שלושים דקות, או אפילו שמונה עשרה דקות".

42) משיחת ל"ג בעומר תשמ"ח - התוועדות ע' 313.

43) שם ע' 314.

44) "לאו דוקא לימוד הזוהר ותיקוני זוהר, אלא גם בכל חלקי התורה".

45) שם: "כפי שנתגלה ע"י רבותינו נשיאנו".

46) שם ע' 305. וראה שם ע' 314: "מכיון שכל מציאותו, ובמילא, כל פרטי עניניו במשך כל היום כולו, חדורים בהענין ד"דעהו".

47) 305 שם: "ועד"ז בכל עניני הרשות, "בכל דרכיך", שבהם גופא יודע את הקב"ה".

48) שם: "מתבונן בתורת הבעש"ט. . . (אפילו על העלה המתגלגל ומתהפך מצד אל צד)".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ . ת. נ. צ. ב. ה.

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד